

РЕШЕНИЕ

№ 1315

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разглежда дело номер **10567** по описа за **2024** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Х. М. – зам.директор на ТД на НАП С., чрез юрк.Й. Й., срещу Решение № 4103/09.09.2024 г. по НАХД № 1504/2023 г. на СРС, НО, 147- ми състав, с което е отменено като незаконосъобразно Наказателно постановление (НП) №747592-F725405/05.01.2024 г. на заместник-директор на ТД на НАП С., издадено на „СУИС АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, вр с чл. 86, ал. 2 от ЗДДС, вр с чл. 82, ал. 1 от ЗДДС, вр с чл. 85 от ЗДДС, за което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 34 485,84 лв., на основание чл. 180, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно. Развиват се съображения за неправилност на извода на въззивната инстанция за липса на материална компетентност за издаване на АУАН. Намира за неоснователни и недоказани възраженията на дружеството „СУИС АУТО“ ЕООД за анулиране на процесната фактура. Моли за отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на процесното НП.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Й., която поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение като прави възражение за прекомерност

на адвокатския хонорар.

Ответникът - „СУИС АУТО“ ЕООД, чрез адв. В., оспорва жалбата. Моли обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението като правилно и законосъобразно - потвърдено.

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок, при спазване изискванията за форма, съдържание и приложения и при липса на отрицателни процесуални предпоставки, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че в хода на извършена проверка на 23.08.2023 в ТД на НАП П., при представяне на изисквани документи от „СУИС АУТО“ ЕООД, като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на доставчик по неосъществена облагаема доставка с получател „Кристи 12" ЕООД, ЕИК[ЕИК], „СУИС АУТО“ ЕООД издало фактура № [ЕГН]/04.05.2023г. с данъчна основа 162 429,18лв. и ДДС 32 485,84лв., общо на стойност 194 915,02лв., и с предмет: аванс за продажба на лек автомобил GLS 350 d 4 Matic. Дружеството не е начислило следващия се по фактурата ДДС в размер на 32 485,84лв., в законоустановения срок - от 01.06.2023г. до 14.06.2023г. вкл., за данъчен период м. 05.2023г. Съгласно представени писмени обяснения от „Кристи 12"ЕООД, сделката не е осъществена и фактурата не е платена, поради което липсват и договор и приемо-предавателен протокол. Заради техническа грешка, фактурата е декларирана от получателя в дневника за покупки и в месечната справка-декларация по ЗДДС за м. 05.2023г.

Служителите на НАП-П. констатирали, че с издаването на данъчен документ - фактура № [ЕГН]/04.05.2023г. с посочен в нея ДДС, данъкът по същата в размер на ДДС 32 485,84 лв. е станал изискуем от „Суис Ауто" ЕООД на основание чл. 85 и чл. 86 ал. 2 от ЗДДС за данъчен период м. 05.2023г. и за дружеството е възникнало задължение да го начисли по смисъла на чл. 86 ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като включи така издадената фактура в дневника за продажбите и справка-декларация по ЗДДС, подадени в ТД на НАП - С. за данъчен период м.05.2023г. с вх. № 22105180177/13.06.2023 г. ДДС не бил начислен. Нарушението било извършено на 15.06.2023 г. в [населено място] и било открито на 23.08.2023 в ТД на НАП П., [улица] при представяне на документи в хода на извършвана насрещна проверка на „Кристи 12" ЕООД.

За установеното в хода на извършената насрещна проверка на жалбоподателя- „Суис Ауто" ЕООД, инспекторът по приходите в ТД на НАП П. М. Д. Т. съставила Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) сер. АН № F725405 / 01.09.2023 г. за нарушение на. 86, ал. 1, т.2 и т. 3 и чл.86, ал.2 от ЗДДС, във връзка с чл. 82 ал. 1 във връзка с чл.85 от ЗДДС. Въз основа на него с процесното НП е наложена на основание чл. 180. ал. 1 от ЗДДС на „Суис Ауто" ЕООД имуществена санкция в размер на 32 485.84 лева за нарушение на чл.86,ал.1, т.2 и т.3 във вр. с ал. 2. във вр. с 82, ал. 21 във вр. с чл., във вр. 85 от Закон за данък върху добавената стойност/ЗДДС/.

За да отмени НП, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на териториална компетентност на издателя на АУАН, което е опорочило

образуването, а съответно и самото административнонаказателното производство. Обследвайки цялата приложена по делото административна преписка, включително и заповедите за компетентност, съдът е стигнал до извода, че макар НП да е издадено от материално компетентен орган, АУАН е издаден в нарушение на правилата за материална териториална компетентност.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно.

Като взе предвид всички приложени по делото документи, настоящата инстанция също намира, че актосъставителят не е бил изрично оправомощен, като служител на агенцията в ТД на НАП П., да състави АУАН за нарушение на ЗДДС, извършено в [населено място], което е извън териториалния обхват на ТД на НАП П. и което е от компетентността на орган по приходите при ТД на НАП С.. Горното представлява самостоятелно формално основание за отмяна на издаденото НП като незаконосъобразно. Тъй като АУАН е юридическия факт, с настъпването на който законът свързва образуването на административното производство, и НП се издава на основа на АУАН, то липсата на териториална компетентност при издаването на АУАН е самостоятелно основание за отмяна на НП, без да се разглежда спора по същество.

Предвид гореизложеното, оспореното решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение. На основание чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и като съобрази направеното възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, съдът определя размера му на 3 250 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XI –ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4103/09.09.2024 г. по НАХД № 1504/2023 г. на СРС, НО, 147- ми състав.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на „СУИС АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] разноси по делото в размер на 3250 /три хиляди двеста и петдесет /лева – адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.